60e jaargang. — N° 85 Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 23 October 1915.

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever. Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per week, 4 fr. per jaar
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

Waarom moet men werken?

Niets is den mensch heilzamer dan het werk.

Iedereen heeft op aarde eene taak te vervullen, geen enkel sterveling is er, of hij heeft een zeker werk te verrichten en daartoe zijn hem door het Opperwezen de noodige middelen gegeven.

Terwijl de eenen nederig leven als handwerklieden, andere wat hooger klimmen door wilskracht, iever en ondernemingsgeest, en derden een genoeglijk, weelderig bestaan genieten, vervuld van vermaak en genauchten, baden in rijkdom en goud, hebben veel anderen nog hunne schreden gezet op de baan, zoo hobbelig en met doornen bezaaid, der kunst en wetenschappen.

Met woord en pen, met beitel stift of penseel, zwoegen die kunstenaars in gedurige spanning des geestes, in bestendige aimatting van het brein en zij brengen werken voort, die het andere volk, de massa moeten bakoren, bevallen, vermaken, maar ook wel meest nog moeten onderwijzen en leeren beter worden, edelmoedig zijn, het goede beminnen en oefenen.

Waarom moeten wij werken ?

Eerst en vooral, om bezig te zijn en de loose ledigheid onverpoosd te schuwen, want zij is de oorsprong en de oorzaak van zenuwachtig kwaad.

Iemand die veel werkt zal weinig tijd vinden om kwaad te bedrijven ; immers hij zal wijsdijk de dwaasheid inzien, welke bestaat in zijnen kostbaren tijd niet alleen in beuzelarijen, maar des te erger in laakbare bedrijven te verkwisten.

Daarbij werken is gezond, want vele beziglheden geven aan het lichaam eene beweging, welke voor hetzelve zeer nuttig en heilzaam is en zij verkwikken den geest, die anders door vervaling getergd, spoedig met de meest onzinnige en schadelijke gedachten zou vervuld worden.

Men moet dus het werk beminnen, omdat het gezond is en voordeelig voor het behoud van lichaam en ziel.

Verders men moet werken — zoo men niet rijk is — om zijn dagelijksch brood te verdienen en in de noodwendigheden van zijn bestaan te kunnen voorzien. Da loon, welke men voor zijn werk ontvangt, is dan geregeld geld, dat voordeel aanbrengt indien de zaak eerlijk en naar behooren is volbracht.

Wanneer men van God meerdere begaafdheid heeft verkregen dan andere medemenschen, moeten wij, indien wij iets nuttigs en voordeeligs voor hen kunnen doen, « werken uit plicht » en om onze bekwaamheid, ons talent, hoe gering het ook zij, goede vruchten te doen voortbrengen.

Werken is dus wel dubbele plicht, want wij zijn als de boom of de akker, gedwongen, door Hem die ons schiep, goede voortbrengselen te leveren, ten bate van het algemeen, van al onze medemenschen ; daar wij samen op de wereld gesteld zijn om elkander te helpen, te onderwijzen, te steunen en te verblijden.

Wij moeten dus werken, omdat het onze plicht is en de rijke lieden, die de ledigheid schuwen, handelen zeer wel, wanneer zij met al hunne rijkdommen, ook hunne werkkracht op het een of ander gebied aanwenden voor het welzijn van de samenleving.

Daarbij mogen wij werken en schoone, nuttige en leerrijke gewrochten voortbrengen, tot onze eigene voldoening, tot tevredenheid van ons hart, dat feller kloppen zal bij het gedacht, dat wij « wel doen ». Het verrichten van nuttig en prijsbaar werk zal ons eene edele fierheid schenken, vrij van dwazen hoogmoed. Het bewustzijn dat wij onze bekwaamheid hebben aangewend tot voordeel, tot onderwijzen, beschaving onzer broeders, zal ons immer geluk en vreugde in de ziel doen smaken.

En om dit te bekomen, moeten wij zorgvuldig vermijden enkel om eene dwaze eerzucht te werken. Wij hoeven ons wel te wachten, datgene dat wij kennen en kunnen aan te wenden, om door andere lieden geprezen en uitbundigen lof toegezwaaid te worden.

Hoe dwaas en onverstandig bleek het niet reeds menigmaal te zijn, wat groote verstanden nochtans verrichten ? Zij wendden alle pogingen aan, om roem en eerbewijs te bekomen binnen hun leven en om door hunne tijdgenooten op een verheven voetstuk te worden geplaatst, en zij stierven echter diep gegrield en misnoegd, om de onverschilligheid waarmede het volk hen bejegende, om de ondankbaarheid waarmede de menigte hen beloonde.

Of buiten de uitzonderingen die den algemeenen regel bevestigen, — kan de mensch binnen zijn leven niet verheven worden. De roem is veelal onkel ijdelheid en komt den kunstenaar slechts dan maar toe, wanneer hij ten grave is gedaald en van 't aardsch tooneel verdwenen.

Werken wij dus niet om roem en groote faam te verwerven, maar indien wij iets nuttigs en voordeeligs kennen of kunnen, gebruiken wij het alleen om onzen « plicht tot weldoen » te vervullen en om er mede het noodige tot levensonderhoud te verdienen.

En werken wij ook onverpoosd, om tevreden te mogen leven en eens, wanneer wij tot eeuwig heengaan zullen zijn verplicht, tevreden en gelukkig te mogen scheiden.

Planting der fruitboomen.

't Is vooral in het najaar, in den loop van november of december, dat men verkiest de fruitboomen te planten. De regens van den winter zullen dan den tijd ebad hebben om den grond goed te doorweken en de wortelen in betrekking te stellen met de aarde. De keus der varieteit moet met zorg gedaan worden, en alvorens eene keus te doen, moet men zich overtuigen of den aard van den grond voor hem geschikt is. Zoo ziet men zekere varieteiten schoon en overvloedig fruit opbrengen in eenen grond terwijl zij in andere, van verschillenden aard, slechts weinig opbrengt.

Men moet ook rekening houden van de ligging en van het tijdstip van den bloei ; de vroege soorten, moeten zooveel mogelijk van de koude noorderwinden gevrijwaard blijven.

De kuilen om de jongeboomen in te planten, moeten ten minste een vierzante meter op 30 centimeters diepte hebben De wortelen moeten weinig onder den grond zijn en bedekt met zwarten grond van het bovenste gedeelte der kuil. Men mag ten andere de wortelen niet in gemeenschap stellen met te rijke grond, en 't is zelfs geraadzaam hem te vermengen met werkdadige meststoffen, tijdens het planten 2 kg. super en 1 1/2 kg. potasch per boom en in de lente, zoohaast de grond droog geworden is, 300 kg. ammoniak sulfaat. Men verstrekt dan aan den boom een spoedige wasdom. Het is ook goed het eerste jaar de voet des booms met eene goede laag mest te bedekken.

Bij de keus der te plantea soorten moet men rekening houden van de volgende punten :

1. De boom moet 10 à 15 centimeters omtrek hebben op een meter van den grond, en voor de hoogstammige boomen moeten de takken zich op minstens 2 m. van den grond bevinden opdat de dieren het gebladerte niet muden afeten ;

2. De schots moet zacht, malsch, zonder kwetsuren, schoon groen-bruin zijn ;

3 De boom moet verschillende dikke wortelen en vele kleine wortltjes hebben, die de voornaamste opslorpingstuigen zijn. De uiteinden der worteltjes zullen zuiver alge-neden worden;

4. Voor de hoogstammigen, zal de kop gevormd worden door 3 à 5 takken, want met 2 takken is er gevaar dat de stam zich klieve ;

5. In de groote plantingen, moet men varieteiten kiezen die bloeien op verschillende tijdstippen, om meer zeker te zijn van eene opbrengst ;

6. Men moet varieteiten kiezen die veel opbrengen, sterk zijn en in den handel gevraagd worden.

Jean BLOUX
Landbouw Ingenieur.

ALLERLEI NIEUWS.

GEEN goede koffie is er mogelijkzonder goede chicorei. De liefhebbers van eene goede tas zullen dus de Trappisten Chicorei Vincart gebruiken. Men vindt ze overal.

*** ECHT VLAAMSCH. — Garçon, geef mij een regenscherm, zegt een vlaamsch radbrakende Franschman in een hotel te Antwerpen.

— Wat blieft u.

— Een regenscherm !

— Ik weet niet wat u bedoelt ?

— Wel — een regenscherm dat men houdt boven de kop... uwe parapluie !

— O ! ne parapluie ! Waarom spreekt ge niet dadelijk vlaamsch !

— HET JUISTE UUR. — Het telegraafbestuur s van zin alle dagen het juiste uur gansch het land door te doen kennen. Gemeld bestuur heeft daarom aan den minister de toelating gevraagd ontvangstposten van draadloozen telegraaf in veertig groote telegraafkantoren van het land te doen plaatsen. Deze vervolgens zouden alle morgenden het juiste uur van den Eiffeltoren, te Parijs, ontvangen en aan al de andere telegraafkantoren van het land overseinen.

Dank aan de genomen schikkingen zal het officieele uur op hetzelfde oogenblik in heel het land gekend zijn.

— AL HET LAKEN LANGS EENEN KANT. — Het katholiek blad de « Rappel », geeft de anticlericale schreeuwers eene gevoelige bolwassching. Zooals eenieder weet, beweren onze tegenstrevers dat het vrij onderwijs, niet mag ondersteund worden door de openbare besturen. Welnu, de anticatholieke provinciale raad van Henegouwen heeft voor het jaar 1914, de volgende sommen voorbehouden voor het vrij onderwijs, niet voor het vrij onderwijs der katholieken, maar voor dit der anticlericalen :

1° Toelagen aan het rationalistisch Weezenhuis van Vorst, 3000 frank.

2° Toelagen aan den onderwijzersbond van het bestuur, 30,000 fr.

3° Toelagen aan het Comiteit der wereldlijke vrije scholen van Binche, 2,000 fr.

4° Toelage aan de hoogeschooluitbreiding van Brussel, 1000 frank.

5° Toelage aan het handelsgesticht der Henegouwsche nijveraars, 15,000 frank.

6° Toelage aan de volksuniversiteiten, 12.000 frank.

7° Toelage aan den Henegouwschen Bond, voor de uitbreiding van het technische onderwijs, 4000 fr.

8° Studiebeurzen voor de leerlingen van het Handelsgesticht van Antwerpen en van het Handelsgesticht van Henegouwen, 6000 fr.

9° Toelage aan het internationaal Verbond van motocultuur 2000 frank.

10 Toelage aan het literarisch Waalsch Verbond van Charleroi, 5 0 frank.

Ziedaar hoe eene enkele anticlericale provincie, de vrije anticlericale onderwijsinstellingen met geldelijke toelagen overstroomt.

En juist die heeren komen in de kamer beweren dat het vrije onderwijs niet mag ondersteund worden.

Kan het zotter ?

— ALS kolieken of als krampen
't Vee doen zweeten en doen dampen
En in een doen krimpen van de pijn,
Zal De Kempenaar verzachting zijn.

— STEKEN EN COMPLIMENTEN. — Als ge een vrouw wil vleien, moet ge haar zeggen, dat ze mooi is, als ge het een man wil doen, zeg hem dan dat hij te hard werkt.

Liefde is blind maar jaloerschheid ziet dubbel.

Een bescheiden onwetendheid is een deel van de opvoeding van elke goede vrouw.

Koopt uwe schoenen, sierlijk en goedkoop in het Huis COLL.MET, 3, Vinâve-d'Hestraat 3. Luik

Rookt de Beste cigaretten
« La Nouvelle Américaine »

KEEREN DER JAREN. — De damen van zekeren ouderdom zijn verzekerd de beste gezondheid te bewaren en alle gevaar te vermijden, zoo zij van tijd tot tijd zich het lichaam zuiveren met de Pil van Dr. Walthéry, 1 fr. de doos voor een jaar.

— OM AFGESNEDEN BLOEMEN lang goed te houden, moet men zeafsnijden 's morgends vroeg en ze dan dadelijk in water zetten ; 24 uren later snijdt men een eindje van de stelen af en geeft in de stelen overlaags een snede.

— EEN SLIMME GALANTERIE. — Drie dames komen op de tram. Binnen is er geen plaats meer

Een heer staat beleefd op, en zegt : « De oudste » der dames kan mijn plaats innemen.

Niemand der dames veroert zich.

De heer gaat lachend weer zitten.

AAN DE OUDERS. — Indien uwe kinderen zwak, bleek, ziekelijk zijn, indien hun groei te langzaam of te haastig is, geef hun de ijzerhoudende Pil Raphaël, en gij zult het genoegen hebben hen sterk en gezond te zien worden. Fr. 1,75 in al de goede apotheken.

*** M. de Pastor van Kronkelbeke was verstrooid : er zijn tegenwoordig veel buitensporigheden en oorarme, hij zei : sporenbuitigheden spuitenborigheden, borensporuitigheden ! en die zondaars zijn geijk aan redelooze dieren, maar hij zei; aan redelieve doozen ! Eindelijk gat hij Abel, de schaapherder, als voorbeeld en was weere mis, want hij riep : Abel was 'nen aapscheerder !

—o— OPHOUDING VAN HANDEL. Verkoop met grooten afslag. — Juweelhandel, Horlogiemakerij en Goudsmidderij. — Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856, Groenselmarkstraat, 33 te BRUSSEL.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BALREDENNE.

Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijkestraat, Brussel. — Telefoon 4925.

—— **Migraine, hoofd- en tandpijn nevralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot de apotheek Gauthier, Mechelen.

PETIT-BEURRE PAREIN

*** ZOOVEEL TE BETER, ZOOVEEL TE SLECHTER. — Goeden dag, Amand. Gij zijt nergens meer te zien. Hoe gaat het ?

— Niet zeer goed.

— Zooveel te slechter. Wat hebt gij gedaan sinds ik u de laatste maal zag ?

— Ik ben getrouwd.

— Zooveel te beter.

— Niet zooveel te beter ; want mijne vrouw is eene « coquette ».

— Zooveel te slechter.

— Niet zooveel te slechter, want zij heeft mij eene bruidschat van 300.000 franks aangebracht.

— Zooveel te beter.

— Niet zooveel te beter, want ik heb mijn geld op het spel gezet...

— Zooveel te slechter ..

— Niet zooveel te slechter, want ik heb het dubbel gewonnen.

— Zooveel te beter !

— Niet zooveel te beter, want de kerel, dien ik mijn geld toevertrouwd had, is weggeloopen.

— Zooveel te slechter.

— Niet zooveel te slechter « want hij heeft mijne vrouw medegenomen. »

Waterorganen
Volkomen genezing van alle druipingen, onde en jaa uitstaande, ontsteking van het waterkanaal en der blaas, wonden en chankers, vernauwingen, waterzak- en aderbreuk, speen, enz., door de enkele en goedkoope verzorging van de **dokters specialisten van het** oud en wel gekende
NOORD-GESTICHT
102, Nieuwstraat, Brussel-Noordstatie
Raadplegingen alle dagen en Zondag van 8 tot 12 ure.
(Dinsdag en Zaterdag uitgenomen.)
HASSELT, Raadplegingen door dokters-specialisten, den laatsten Dinsdag van de maand, Hôtel Wilmus (recht over de statie), van 8 t. 12
Verzending der uitleggende brochure met getuigschriften der genezenen, inger fr. 0.10 in postzegels.
Bekendeling en raadgevingen door briefwisseling.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan **M. ESCOUFLAIRE**, apotheker te **Ath**, die GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

De voeding der kinderen
Het Schotsch Meel
De kern van een volledig voedsel voor jonge kinderen vereischt terecht de huismoeders.
Men moet voor het geliefkoosd kind een licht voedsel hebben, aangenaam van smaak, voedend en terzelfertijd versterkend.
Wat is er smartelijker voor eene moeder haar kind onderbrigt te zien aan verterlingstroebelen voortkomende van een onverteerbaar voedsel ! Wat is er pijnlijker de pap te zien weigeren, met zooveel zorg bereid, omdat de smaak aan het kind niet bevalt.
De moeder, de jonge moeder vooral, klaagt ongehoudend als de tanden moeilijk komen of als het kind zwak blijft ; wij denken dus aangenaam te zijn aan onze lezeressen, met hun een voortbrengsel aan te raden, terecht aanzien als het volledig voedsel bij uitmuntendheid voor jonge kinderen, ten andere aanbevolen door talrijke geneesheeren en vroedvrouwen, en dat wij zelf gebruiken voor een kind onzer familie.
Wij willen spreken van het
SCHOTSCH MEEL
met gesteriliseerde haver tot grondslag, het smakelijk volledig voedsel voor jonge kinderen.
Door zijne voornaamste eigenschap, de haverbloem, is het SCHOTSCH MEEL een licht voedsel, in den beogden graat verteerbaar en voedzaam ; door zijne rijstroom, zijne Lafleurkalk, wordt het uitkomen der tanden en de vorming der beenen bevorderd ; door zijne smakelijke garstroom, zoo geroemd door de kinderen, zijn gevanilleerde suiker, zijne geurige bestanddeelen, geeft het eene uitgelezene pap, die gretig door de jongste en teederste kinderen gebruikt wordt.
Wenige voedingsstoffen, dezen wij, beoefen de hoogervermelde onontberlijke hoedanigheden, waardoor zij verplicht zijt te erkennen dat het SCHOTSCH MEEL, zoo het het eenige, ten minste het beste VOLLEDIG VOEDSEL voor de jonge kinderen is.
1 fr. 50 de doos en 50 pappen
in de voornaamste drogerijen, apotheken, specerijwinkels van Limburg, aanmerkende maatschappijen van Tongeren.
In Tongrest : O. MICHEL, Fabrikant, Tilff

HOPJES DE BEUKELAER

EENE HERINNERING

van Sherlock HOLMES

DOOR ARTHUR CONAN DOYLE.

4e VERVOLG.

IV.

—Ik ben blij dat ik kan zeggen dat mijn onderzoek niet geheel en al vruchteloos is geweest, zeide Holmes. Ik kan niet blijven om met de policie over de zaak te praten, maar gij zult mij zeer verplichten, M' Roudhay, indien gij den inspecteur mijne groeten wilde doen en zijne aandacht op het raam van de slaapkamer en op de lamp in de zitkamer wilde vestigen. Elk van beide doet eene oplossing aan de hand, en samen leveren zij een bijna overtuigend bewijs. Indien de policie nadere inlichtingen zoude wenschen, zal ik die met genoegen aan een van hare ambtenaren in mijn landhuisje verstrekken. En nu, Watson, meen ik, dat wij beter elders bezig kunnen zijn.

Het kan zijn dat de policie gebelgd was over de inmenging van een liefhebber, of dat zij zich verbeeldde, dat zij zelf het een of andere veelbelovende spoor had gevonden ; maar zeker is, dat wij de volgende twee dagen niets van haar hoorden. Intusschen had Holmes een gedeelte van zijnen tijd rookende en droomende in ons huis doorgebracht ; maar nog meer tijd besteedde hij aan wandelingen in den omtrek, welke hij alleen ondernam.

Eene proefneming gaf mij echter eene aanwijzing, in welke richting hij zijn onderzoek verrichtte. Hij had eene lamp gekocht, die geheel gelijk was aan die, welke op den morgend van het drama in de kamer van Mortimer Tregennis gebrand had. Hij vulde die met dezelfde olie welke in de pastorij werd gebruikt, en nam zorgvuldigden tijd op, dien zij noodig had om leeg te branden. Eene andere proef, die hij nam, was van een onaangenamer aard, en ik zal die niet licht vergeten.

— Gij zult u herinneren, Watson, merkte hij op een middag op, dat er een punt is, waarin de verschillende berichten, welke ons bereikt hebben, op elkander gelijken. Het betreft de uitwerking die de atmosfeer van de kamer in beide gevallen maakte op degenen, die 't eerst binnenkwamen. Gij zult u herinneren dat Mortimer Tregennis, toen hij zijn laatste bezoek aan het huis van zijne broeders beschreef, opmerkte, dat de dokter toen hij de kamer binnenkwam, in eenen stoel neerviel. Zijt gij het vergeten ? Nu, ik kan er voor instaan, dat het zoo is. Gij zult u ook herinneren, dat jufvrouw Porter, de huishoudster, ons meedeelde dat zij bijna flauw is gevallen toen zij de kamer binnenging, en daarna het raam had opengedaan.

« In het tweede geval — dat van Mortimer Tregennis zelf — kunt gij de afschuwelijke benauwdheid in de kamer, toen wij kwamen, niet vergeten hebben ; toch had de meid het raam opengedaan. Bij nader onderzoek bleek het, dat die meid zoo ziek was dat zij naar bed was gegaan. Gij zult toegeven, Watson, dat deze feiten eene oplossing aan de hand doen. In beide gevallen zijn er bewijzen dat de atmosfeer vergiftigd was In beide gevallen ook, heeft er iets in de kamer gebrand—in het een geval een vuur, in het andere eene lamp. Het vuur was noodig, maar de lamp was opgestoken — zooals de hoeveelheid verbruikte die aantoont—lang nadat het klaarlichte dag was. Waarom ? Stellig dat er eenig verband is tusschen drie dingen— het branden van vuur of licht, de benauwde atmosfeer en, eindelijk, de krankzinnigheid of dood van deze ongelukkige lieden. Dat is duidelijk, niet waar ?

— Ja.

— Wij mogen dit ten minste aannemen als een uitgangspunt voor verdere gevolgtrekkingen. Wij zullen dan aannemen, dat er in beide gevallen iets verbrand is, dat de lucht in de kamer op eene vreemde manier vergiftigde. Goed. In het eerste geval — dat van de familie Tregennis — was die stof op het vuur gebracht. Nu was het raam dicht, maar de trek boven het vuur voerde natuurlijk een deel van den rook door den schoorsteen af. Vandaar dat men moest verwachten dat de uitwerking van het vergif minder ernstig was dan in het tweede geval, waar er minder gelegenheid voor den damp was, om te ontsnappen. De uitslag schijnt te bewijzen dat dit zoo is geweest, aangezien in het eerste geval alleen de vrouw, die vermoedelijk het teerste gestel had, omkwam, terwijl dat de anderen die tijdelijke of blijvende krankzinnigheid vertoonden, welke blijkbaar de eerste uitwerking van het vergif is. In het tweede geval was de uitwerking volledig. De feiten schijnen dus de veronderstelling te bevestigen, dat er een vergif is gebruikt, dat door verbranding zijne uitwerking deed.

— Met deze redeneering in mijn hoofd, keek ik natuurlijk in de kamer van Mortimer Tregennis rond, om een overschot van die stof te vinden. De voor de hand liggende plaats om daarnaar te zoeken, was het porceleinen vangertje van de lamp. Daar bemerkte ik inderdaad een aantal vlokken asch en aan de uiteinden een rand van een bruinachtig poeder, dat nog niet verbrand was. De helft ervan heb ik, zooals gij gezien hebt, er af genomen en in een omslag gedaan.

— Waarom de helft, Holmes ?

— Ik mag, waarde Watson, de officieele policie niet belemmeren. Ik laat haar al de bewijzen die ik zelf gevonden heb. Het vergif was nog op 't rookvangertje aanwezig, indien zij op het denkbeeld kwam, om er naar te zoeken. Nu, Watson, zullen wij onze lamp opsteken ; wij zullen echter de voorzorg nemen, om ons raam open te zetten, ten einde den ontijdigen dood van twee verdienstelijke leden van de maatschappij te voorkomen, en, gij moet zelf bij dat open raam in een armstoel gaan zitten. Tenzij gij geen zin mocht hebben, iets met de zaak te maken te hebben. Dus wilt gij er toch aan meedoen ? Goed. Ik dacht wel dat ik mijn Watson kende. Ik zal dezen stoel tegenover den uwen plaatsen, zoodat wij even ver van het vergif zullen af zitten, en elkander in het gezicht zien. Wij zullen de deur op een kier laten. Wij zijn nu beiden in de gelegenheid om elkander gade te slaan en aan de proefneming een einde te maken, indien de verschijnselen onrustbarend mochten blijken. Is dat alles duidelijk ? Welnu dan, ik neem ons poeder uit den omslag en leg het boven de brandende lamp. Zoo ! Laten wij nu gaan zitten en afwachten wat er gebeuren gaat.

Wij behoefden niet lang te wachten op de dingen, die komen zouden. Ik was nauwelijks in mijnen stoel gezeten, toen ik een zwaren, doordringenden en walgingwekkenden geur bespeurde. Zoodra ik er iets van binnen had gekregen, had ik geen macht meer over mijne hersens en over mijn bewustzijn. Een dikke, zwarte wolk kronkelde voor mijne oogen, en ik had het besef, dat in die wolk, ofschoon nog ongezien, alle verschrikkinge', monsterachtigheden en boosaardigheden in het heelal op mij loerden en gereed lagen om mijne verschrikte zinnen te bespringen. Vage vormen kronkelden zich en dreven midden in de donkere wolkbank, die eene bedreiging en waarschuwing leek van iets dat op komst was, de aankondiging van eenen afschuwelijken bezoeker op den drempel, wiens schaduw alleen mij reeds een doodsangst zou aanjagen.

Een ijzingwekkend gevoel bekroop mij. Ik voelde mijne haren te bergen rijzen, mijne oogen uitpuilen, mijn mond zich openspalken en mijn tong droog als leder worden. De verwarring van mijne zinnen was van dien aard, dat het stellig mis met mij moest gaan. Ik trachtte te schreeuwen en was mij vaag bewust van een heesch gekras dat mijn eigen stem was, maar dat ver af en los van mij zelf geleek.

Op hetzelfde oogenblik brak ik met eene inspanning van al mijne krachten om te ontkomen, door die wanhoopswolk heen en kreeg even het gezicht van Holmes te zien, dat wit, stijf en verwrongen van verschrikking was — dezelfde uitdrukking, die ik op de gelaatstrekken van de dooden had gezien. De aanblik gaf mij in een oogenblik van bezinning kracht. Ik vloog van mijnen stoel op, sloeg mijne armen om Holmes heen, en samen waggelden wij door de deur.

Een oogenblik later hadden wij ons in het gras geworpen, waar wij naast elkander lagen en ons alleen bewust waren van den heerlijken zonneschijn, die zich een weg baande door de helsche wolk van verschrikking, welke ons omsloten had. Langzaam trok zij van onze ziel op, als de nevelen van een landschap, tot de kalmte en het verstand teruggekeerd waren en wij op het gras zaten, terwijl wij onze klamme voorhoofden afveegden en met bezorgdheid naar elkander zagen, om de laatste sporen van de verschrikkelijke proef die wij doorstaan hadden, waar te nemen.

— Op mijn woord, Watson, zegde Holmes met eene onzekere stem, ik ben tegelijk verplicht, u mijn dank te betuigen en mijne verontschuldiging aan te bieden. Het was een proef die men niet eens met zich zelf mocht nemen, laat staan met een vriend. Het spijt mij werkelijk zeer.

— Gij weet, antwoordde ik, met eenige ontroering, want Holmes goed hart had nooit zoo duidelijk tegenover mij gesproken, dat het mijn grootste genoegen en een voorrecht is om u te helpen.

Hij ging dadelijk weer over tot den half koddigen, half cynischen toon, dien hij gewoon was tegenover zijne omgeving aan te slaan. Het was eigenlijk overbodig dat wij ons zelven krankzinnig maakten, waarde Watson, zegde hij. Een openhartig toeschouwer zou zeker verklaren, dat wij dit al waren, voor wij ons in zulk eene proefneming begaven. Ik moet bekennen, dat ik nooit gedacht had, dat de uitwerking zoo plotseling en zoo hevig kon zijn.

Het vloog 't huis binnen en, teruggekeerende met de brandende lamp op een volle armslengte voor zich uit, wierp hij haar in een boschje braamstruiken. Wij moeten de kamer laten uitluchten. Ik veronderstel, Watson, dat er nu geen twijfel meer bij u bestaat, hoe de dramas gebeurd zijn.

— Niet de minste.

(Wordt voortgezet).